

بررسی صد مورد مایع مغزی نخاعی در کودکان بستری شده به علت تشنج تب

دکتر مطهره گلستان^۱، دکتر راضیه فلاح^۲، دکتر صدیقه اخوان کرباسی^{۳*}

چکیده

مقدمه: تشنج تب، شایع‌ترین فرم تشنج در کودکان می‌باشد که در ۴-۳٪ از کودکان زیر ۵ سال رخ می‌دهد. در برخورد با کودکی با تشنج و تب، پیدا کردن علت تب و بالاخص رد عفونت CNS، مهمترین مسئله می‌باشد. این مطالعه به منظور بررسی موارد عفونت CNS در صد مورد CSF کودکان بستری شده به علت تشنج تب انجام شد.

روش بررسی: در این مطالعه توصیفی گذشته نگر، نتایج پونکسیون لمبار در صد کودک ۶ ماهه تا ۶ ساله‌ای که به علت تشنج و تب از مهرماه ۸۱ لغایت شهریور ۸۴ در بخش اطفال بیمارستان شهید صدوقی یزد بستری شده بودند، بررسی شد.

نتایج: ۵۹ پسر و ۴۱ دختر با میانگین سنی $1/9 \pm 1/97$ سال بررسی شدند که سن اکثریت بیماران (۶۲٪) زیر دو سال بود. نسبت مذکور به مؤنث برابر ۱/۴ و تیپ تشنج تب در ۸۵٪ ساده و در ۱۵٪ کمپلکس بود. شایع‌ترین فرم تشنج، تونیک کلونیک ژنراлизه (۹۰٪) و شایع‌ترین علت تب URI (۴۰٪ از بیماران) بود. سه بیمار منتظر آسپیتیک داشتند که یک مورد آنها استاتوس اپی لپتیکوس داشت. موردی از منتظریت باکتریال دیده نشد.

نتیجه‌گیری: باید از انجام روتین LP در بیماران تشنج تب خودداری کرد و انجام آن به مواردی محدود شود که شواهد کلینیکی از عفونت CNS در شرح حال و معاینه فیزیکی وجود دارد. حتی کودکان کمتر از یک‌سال با تشنج تب ساده در بیمارستان بستری شده و تحت مراقبت و معاینات دقیق و مرتب قرار گرفته تا در صورت بروز شواهد کلینیکی منتظریت، پونکسیون لمبار صورت گیرد.

واژه‌های کلیدی: تشنج تب، تشنج کمپلکس ناشی از تب، پونکسیون مایع نخاع، منتظریت، عفونت CNS

مقدمه

نورولوژیک سالم، رخ دهد و در آنها عفونت CNS و یا اختلال الکتروولیتی حاد و سابقه تشنج بدون تب قبلی وجود نداشته باشد^(۱). اما اکثر مؤلفین سن تشنج تب را، شش ماه تا شش سال می‌دانند^(۲,۳).

تشنج تب کمپلکس به مواردی گفته می‌شود که تشنج فوکال بوده یا بیش از ۱۰-۱۵ دقیقه طول کشیده یا در طی ۲۴ ساعت تکرار شده و یا یافته عصبی فوکال در مرحله بعد از تشنج وجود داشته باشد^(۱,۴).

برای اثبات تشنج تب، همانطور که از تعریف آن استنباط می‌شود، لازم است که سایر علل از جمله: منتظریت و انسفالیت، اختلال الکتروولیتی و بیماری‌های نورولوژیک حاد دیگر رد شده

تشنج تب (Febrile seizure)، شایع‌ترین فرم تشنج در کودکان می‌باشد که در ۴-۳٪ از کودکان زیر ۵ سال رخ دهد^(۱). اگر چه انسیدانس آن در هند ۱۰-۵٪ در ژاپن ۸/۸٪ و در غنا ۱۴٪ گزارش شده است^(۲,۳).

طبق تعریف انجمان بین‌المللی صرع، تشنج تب به مواردی گفته می‌شود که تشنج با درجه حرارت بیش از ۳۸ درجه سانتیگراد در بچه‌های یک ماهه تا هفت ساله و از نظر

- ۱- استاد بارگروه کودکان - متخصص اطفال
۲- استاد بارگروه کودکان - فوق تخصص مغز و اعصاب کودکان
۳- نویسنده مسئول: استاد بارگروه کودکان؛ تلفن: ۰۳۵۱-۸۲۲۴۰۰۰-۹؛ Email: sakarbasi@yahoo.com
۰۳۵۱۸۲۴۱۰۰
۴- دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوقی
تاریخ دریافت: ۱۳۸۶/۳/۱۳؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۸۷/۲/۵

کلینیکی منتشریت، پونکسیون لومبار صورت گیرد (۲۱، ۲۰).

این مطالعه به منظور بررسی موارد عفونت CNS در صد مورد کودکان بستری شده به علت تشنج تب انجام شد.

روش بررسی

در یک مطالعه توصیفی گذشته‌نگر حجم نمونه با توجه به مطالعات قبلی و براساس فرمول $Z = \frac{1}{2} \ln(1 + \frac{n}{N})$ حدود اطمینان ۹۵ درصد و دقت ۸۰٪، نفر تعیین شد. در نتیجه پرونده صد کودک ۶ ماهه تا ۶ ساله‌ای که به علت تشنج و تب از مهرماه ۸۱ لغاًیت شهریور ۸۴ در بخش اطفال بیمارستان شهید صدوqi یزد بستری شده و مورد پونکسیون لومبار صورت گرفته بودند، بررسی گردید. روش نمونه‌گیری، غیرتصادفی آسان تا تکمیل شدن نمونه‌ها بود. بیمارانی که اختلال الکترولیتی (هیپو یا هیپرناتریمی)، هیپوکلسیمی، هیپوگلیسمی یا انسفالوپاتی شیگلایی داشتند از مطالعه حذف شدند. اطلاعات درباره متغیرهای تحقیق که شامل سن بیمار، جنس، نوع و طول مدت تشنج، تیپ تشنج تب، سابقه تشنج تب قبلی، مشخصات مایع مغزی نخاعی و موارد غیرطبیعی آن بود، با استفاده از پرونده بستری بیماران به دست آمد و آنالیز اطلاعات با نرم افزار آمار SPSS: 11.5 انجام شد.

نتایج

۵۹ پسر و ۴۱ دختر با میانگین سنی $1/9 \pm 1/67$ سال بررسی شدند که ۲۵ نفر زیر یکسال، ۳۷ نفر در محدوده سنی ۱-۲ سال، ۱۸ نفر ۲-۳ سال و ۲۰ نفر بیش از ۳ سال بودند. نسبت مذکور به مؤنث برابر ۱/۴ بود.

۲۵٪ از بیماران سابقه تشنج تب قبلی داشتند. تیپ تشنج تب در ۸۵٪ ساده و در ۱۵٪ کمپلکس بود.

تشنج در ۹۰٪ تونیک کلونیک ژنرالیزه، در ۵٪ تونیک، در ۲٪ آتونیک، فوکال و کلونیک هر کدام در ۱٪ بود.

در سه بیمار نتیجه آنالیز CSF غیرطبیعی بود که هر سه کشت مایع مغزی نخاعی آنها منفی و مؤید منتشریت آسپتیک بود که فقط یک نفر از آنها سن زیر یکسال داشت که حال عمومی وی نیز نسبتاً خوب بود. تعداد گلbul سفید در این سه مورد ۵۰، ۲۰۰، ۴۰۰ گراش شد که همگی ارجحیت لنفوسيت داشتند و در دو نفر از این بیماران، پروتئین CSF بیش از ۴۰ میلی گرم در دسی لیتر (۵۳، ۴۲) و

باشد که با شرح حال و معاینه فیزیکی تا حد زیادی می‌توان به این مهم دست یافت. در برخورد با کودک با تشنج و تب، همیشه این نگرانی وجود دارد که مبادا عفونت CNS، علت اصلی تشنج باشد که این مسئله به خصوص در کودکان کمتر از ۱۸ ماه که عالیم و نشانه‌های منتشریت ممکن است مبهم باشد، اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. با این وجود انجام LP به طور روتین در همه بچه‌هایی که اولین تشنج تب را دارند لازم نیست، اگر چه در مواردی که فقط به علت تشنج و تب، پونکسیون لومبار صورت گرفته است و ریسک فاکتور دیگری وجود نداشته است، کمتر از یک درصد از بیماران منتشریت داشته‌اند که کمتر از یک دوم آنها نیز، منتشریت باکتریال داشته‌اند (۷).

عوامل زیر به عنوان ریسک فاکتور منتشریت در تشنج تب شناخته شده است:

۱- استاتوس اپی لپتیکوس (تشنج بیش از ۳۰ دقیقه) (۸، ۹).

۲- تشنج تب کمپلکس (۱۰، ۲).

۳- وجود شواهد عفونت CNS در شرح حال و معاینه فیزیکی: نشانه‌های تحریک منتظر، برجسته بودن فونتانل، خوب شیر نخوردن، استفراغ، راش، پتشی، سیانوز، بیحالی و ناله کردن، خواب الودگی و کاهش سطح هوشیاری و یا رفتارهای Delirious بعد از تشنج (۱۱، ۱۲، ۱۳).

۴- ویزیت پزشک در ۴۸ ساعت قبل از تشنج (۷، ۱۰، ۱۱، ۱۴-۱۸).

۵- تشنج بعد از دومین روز تب (۹).

آکادمی اطفال آمریکا، انجام LP را در بچه‌های زیر یک سال، به علت اینکه عالیم منتشریت ممکن است بسیار جزیی بوده و یا وجود نداشته باشد، لازم می‌داند. در بچه‌های ۱/۵ تا ۱ ساله هم با توجه به اینکه عالیم منتشریت ممکن است مبهم باشد، بهتر است که پونکسیون لومبار صورت گیرد. در بچه‌هایی بالاتر از ۱۸ ماه که که آنتی بیوتیک در یافت کرده نیز به علت پوشیده شدن عالیم تحریک منتظر، انجام LP پیشنهاد می‌شود (۱۹). اما مطالعات دیگری LP را در شیرخواران با تشنج تب ساده که شواهد عفونت CNS را در شرح حال و معاینه فیزیکی ندارند توصیه نمی‌کنند. آنها پیشنهاد می‌کنند که این کودکان در بیمارستان بستری شده و تحت مراقبت دقیق و مرتب قرار گیرند تا در صورت بروز شواهد

ژنرالیزه بود که با نتایج دیگران مطابقت دارد (۴، ۲۴، ۲۶).

شایع ترین علت تب در بیماران URI بود که شبیه سایر مطالعات است (۲۶-۲۷).

در این بررسی، ۳ درصد از بیماران منژیت آسپتیک داشتند و شبیه مطالعه کاظمی و همکاران (۲۴) هیچ مورد منژیت باکتریال در بیماران دیده نشد.

ریسک منژیت باکتریال در بیماران با تشنج تب، در مطالعات مختلف بین ۱/۳ تا ۵ درصد گزارش شده است (۳۰-۳۳). اگرچه در اکثر این مطالعات، بیمارانی که منژیت باکتریال داشتند، دارای ریسک فاکتورهایی از منژیت بودند.

تشنج فقط در یک بیمار به صورت استاتوس اپی لپتیکوس بود که CSF غیر طبیعی، نیز داشت لذا به نظر می‌رسد که باید توصیه به انجام LP را در موارد استاتوس اپی لپتیکوس جدی تلقی نمود (۸، ۹).

در مطالعه حاضر، هیچ‌کدام از بیماران منژیت باکتریال نداشتند که نتیجه موافق با این ادعای است که اگر فقط به علت تشنج و تب، پونکسیون لمبار صورت گیرد و ریسک فاکتور دیگری وجود نداشته باشد، انسیدانس منژیت باکتریال کمتر از نیم درصد می‌باشد (۷). به نظر می‌رسد که باید از انجام روتین LP در بیماران تشنج تب خودداری کرد و انجام آن به مواردی محدود شود که شواهد کلینیکی از عفونت CNS در شرح حال و معاینه فیزیکی وجود دارد و این توصیه که کودکان کمتر از یکسال با تشنج تب ساده در بیمارستان بستری شده و تحت مراقبت و معاینات دقیق و مرتب قرار گرفته تا در صورت بروز شواهد کلینیکی منژیت، پونکسیون لمبار صورت گیرد (۲۰، ۲۱)، منطقی به نظر می‌رسد.

در هر سه مورد قند CSF، ۴۰-۵۰٪ قند خون همزمان بود.

میانگین مدت تشنج $4/8 \pm 3/67$ دقیقه بود که تشنج در ۴۱٪ کمتر از ۵ دقیقه، در ۲۶٪ از آنها ۶-۱۰ دقیقه، در ۱۰٪ از آنها ۱۱-۱۵ دقیقه و در ۶٪ از آنها ۲۰-۱۵ دقیقه طول کشید. ۶٪ از بیماران تشنج بیش از سی دقیقه داشتند که فقط یک مورد از این بیماران با استاتوس اپی لپتیکوس، LP غیرطبیعی داشت که با توجه به عالیم کلینیکی، برای وی مننگو-انسفالیت اریونی مطرح بود.

۱۶٪ از بیماران تب کمتر از ۳۸/۵ درجه، ۸۳٪ تب ۳۸/۵-۴۰ درجه و یک درصد تب بیش از ۴۰ درجه داشتند.

شایع ترین علت تب شامل URI در ۴۰٪ از بیماران و بعد از آن گاسترو-آنتریت در ۲۵٪ و اوستیت مدیا در ۱۸٪ از بیماران بود و در ۸٪ عفونت‌های ویرال دیگر مطرح بود (بیماری‌های بثوری ویرال از جمله Roseola infantum)، علت تب در ۵٪ از بیماران شناخته نشد.

سابقه خانوادگی از تشنج تب در ۲۰٪ از بیماران و سابقه مثبت از صرع در ۳٪ از بیماران وجود داشت.

بحث و نتیجه گیری

در مطالعه حاضر مشابه اکثر مطالعات دیگر، شیوع تشنج تب در پسرها بیش از دخترها بود (۲۲-۲۷) و بیشترین فراوانی تشنج تب در کودکان کمتر از دو سال مشاهده شد که در کتب مرجع نیز به آن اشاره شده است (۱، ۲، ۵).

تشنج تب در ۱۵٪ از بیماران به صورت کمپلکس بود که این نسبت، در مطالعات دیگر بین ۶/۷-۳۵٪ درصد گزارش شده است (۲۳، ۲۵، ۲۷، ۲۸، ۲۹). علت این تفاوت شاید نوع انتخاب بیماران، منطقه جغرافیایی باشد.

شایع ترین فرم تشنج در مطالعه حاضر، تونیک کلونیک

References

- 2- Shinnar S. Febrile seizures. Swaiman KF, Ashwal S, Ferriero DM. *Pediatric Neurology: principles & practice*. 4th ed. Philadelphia, Mosby Elsevier. 2006;Pp1078-1086.

- 1- Johnson MV. Febrile seizure. Behrman RE, Kliegman RM, Jenson HB. *Nelson Textbook of Pediatrics*. 18th ed. Philadelphia, Saunders. 2007: 2457-58.

- Watanabe K. *Unconsciousness and delirious behavior in children with febrile seizures.* Pediatr Neurol 2004;30:316-9.
- 14- Guidelines for the management of convulsions with fever.** Joint Working Group of the Research Unit of the Royal College of Physicians and the British Paediatric Association. BMJ 1991;303: 634-6.
- ۱۵- گلستان مطهره. تشنج تپ، مجله علمی پزشکی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوqi یزد، دوره ۱۱، شماره ۲، تابستان ۸۲، ص ۷۵-۸۱
- 16-** Baumann RJ, D'Angelo SL. *Technical report summary: The neurodiagnostic evaluation of the child with a first simple febrile seizure.* Pediatrics 1996;97:773-5.
- 17-** Karande S. Febrile seizures: A review for family physicians. Indian J Med Sci. 2007 Mar ; 61 (3):161-72.
- 18-** Warden CR, Zibulewsky J, Mace S. *Evaluation and management of febrile seizures in the out-of-hospital and emergency department settings.* Ann Emerg Med 2003;41:215-22.
- 19-** AAP. Practice parameter: *The neurodiagnostic evaluation of the child with a first simple febrile seizure.* American Academy of Pediatrics. Provisional Committee on Quality Improvement , Subcommittee on Febrile Seizures. Pediatrics 1996; 97: 769-72.
- 20-** Warden CR, Zibulewsky J, Mace S, Gold C, Gausche-Hill M. *Evaluation and management of febrile seizures in the out-of-hospital and emergency department settings.* Ann Emerg Med 2003; 41: 215-22.
- 21-** Trainor JL, Hampers LC, Krug SE, Listernick R. *Children with first-time simple febrile seizures are at low risk of serious bacterial illness.* Acad Emerg Med 2001;8:781-7.
- 3-** Commission on Epidemiology and Prognosis, International League Against Epilepsy. *Guidelines for epidemiologic studies on epilepsy.* Epilepsia 1993;34:592-8.
- 4-** Waruiru C, Appleton R. *Febrile seizures:an update.* Archives of Disease in childhood, 2004;89:751-756.
- 5-** Behrman RE, Kliegman RM. *Paroxysmal disorders.* Nelson Essential of Pediatric. 5th ed. Philadelphia, Saunders. 2006: 838.
- 6-** Berg AT. *Are febrile seizures provoked by a rapid rise in temperature?* Am J Dis Child 1993; 147: 1101-3.
- 7-** Carroll W, Brookfield D. *Lumbar puncture following febrile convolution.* Arch Dis Child 2002; 87:238-40.
- 8-** Chin RF, Neville BG, Scott RC. *Meningitis is a common cause of convulsive status epilepticus with fever.* Arch Dis Child 2005; 90:66.
- 9-** Chin RF, Neville BG, Peckham C, Bedford H, Wade A, Scott RC . *Incidence, cause, and short-term outcome of convulsive status epilepticus in childhood: prospective population-based study.* Lancet 2006; 368:222 -9.
- 10-** Armon K, Stephenson T, MacFaul R, Hemingway P, Werneke U, Smith S. *An evidence and consensus based guideline for the management of a child after a seizure.* Emerg Med J 20: 13-20.
- 11-** Baumer JH. *Paediatric Accident and Emergency Research Group. Evidence based guideline for post-seizure management in children presenting acutely to secondary care.* Arch Dis Child 2004;89: 278-80.
- 12-** Offringa M, Moyer VA. *Evidence based paediatrics: Evidence based management of seizures associated with fever.* BMJ 2001;323:111-14.
- 13-** Okumura A, Uemura N, Suzuki M, Itomi K,

- .۱۳۸۱، دوره ۸، شماره ۲۵: ۲۶۹-۲۷۲
- 28- Chung B, Wat LC, Wong V. *Febrile seizures in southern Chinese children: incidence and recurrence.* Pediatr Neurol. 2006 Feb;34(2): 121-6.
- خداپناهندۀ فریبا. ارزیابی نحوه برخورد با کودکان دچار تسب و تشنج در بیمارستان حضرت رسول اکرم (ص). مجله دانشگاه علوم پزشکی ایران، تابستان ۱۳۸۴، دور ۱۲، شماره ۴۶: ۳۰۴-۲۹۹.
- 30- Heijbel J, Blom S, Bergfors PG. *Simple febrile convulsions: a prospective incidence study and an evaluation of investigations initially needed.* Neuropediatrics 1980;11:45-56.
- 31- Joffe A, McCormick M, DeAngelis C. *Which children with febrile seizures need lumbar puncture? A decision analysis approach.* Am J Dis Child 1983;137:153-6.
- 32- Rossi LN, Brunelli G, Duzioni N . *Lumbar puncture and febrile convulsions.* Helv Paediat Acta 1986;41: 19-24.
- 33- Rutter N, Smales ORC. *Role of routine investigations in children presenting with their first febrile convolution.* Arch Dis Child 1977; 52: 188-91.
- نقوی محمدعلی، سبحانی عبدالرسول، خرازی حامد. *تکرار حملات تشنج و عوامل همراه در کودکان بستره با تسب و تشنج.* مجله دانشکده پزشکی گیلان. دوره ۹، شماره ۳۶، پائیز و زمستان ۱۳۷۹: ۲۶-۲۲.
- 22- Habib Z, Akram S, Ibrahim S, Hasan B. *Febrile seizures: factors affecting risk of recurrence in Pakistani children presenting at the Aga Khan University Hospital.* J Pak Med Assoc 2003 Jan; 53(1):11-7.
- کاظمی علینقی، موسوی نسب نورالدین، فاطمی کمال الدین. *بررسی تغییرات مایع مغزی نخاعی در کودکان بستره در بخش اطفال بیمارستان حضرت ولی حصر (عج) به علت تسب و تشنج آتبیک،* مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی زنجان، تابستان ۱۳۸۰، دوره ۹، شماره ۳۵: ۳۶-۳۲.
- 25- عازمی خواه آرش، به راهنمایی: نادر ممتاز منش. *تعیین فراوانی علل ایجاد تسب در کودکانی که با تشخیص تشنج ناشی از تسب در بخش کودکان بیمارستان شهید بهشتی کاشان در طول سال ۱۳۷۱ بستره شده‌اند.* ۱۳۷۲. پایان نامه (دکترای حرفه‌ای)- دانشگاه علوم پزشکی کاشان، دانشکده پزشکی.
- 26- بهرامی منصور، لسانی مرتضی، روشن‌دل‌فدادن محمود. *بررسی پرونده ۱۲۶ بیمار مبتلا به تشنج همراه تسب.* پژوهندۀ، ۱۳۷۵ سال ۱، شماره ۳: ۳۲-۲۹.
- 27- خداپناهندۀ فریبا. *بررسی ۱۰۷ کودک مبتلا به تسب و تشنج در بیمارستان فیروزآبادی.* مجله دانشگاه علوم پزشکی ایران، پائیز